

پشت بوم

مورد عجیب «شجریان»

حسین هاشم‌پور

●مورد عجیب استاد شجریان، به حافظه جمعی همه ایرانیانی برمی‌گردد که سال‌های دهه ۶۰ را به خاطر دارند: یک – بیست‌وچند سال پیش، وقت گزینش برای استخدام، اگر به شما می‌گفتند موسیقی چه گوش می‌دهید؟ یا باید می‌گفتید من و موسیقی؟! یا اگر نمی‌خواستید دروغ بگویید بهترین‌گزینۀ نام‌بردن از «استاد شجریان» بود؛ همان سال‌ها هر وقت مأموران جلوی اتومبیل‌ها را می‌گرفتند، بعد آنکه نسبت‌های سرشنیان را جویا می‌شدند، حتماً می‌پرسیدند این نواها چیه؟ و ۹۹ درصد مردم اوتوماتیک‌وار می‌گفتند: «استاد شجریان»؛ این روایت ضلع سومی هم داشت، آن روزگار بازار موسیقی وجود نداشت و نسل جوان که خواهان نوعی از موسیقی پرهیجان بود، معمولاً گزینۀ داخلی نمی‌یافت؛ اما درعین‌حال به آسانی به موسیقی لس‌آنجلس دسترسی داشت که با وجود شرایط آن دوران و نبود اینترنت، وفور آن درخور توجه بود؛ در چنین فضایی ادعای گوش‌سپردن به موسیقی استاد شجریان به نوعی فربهختگی برای شخص مدعی به‌همراه می‌آورد؛ بنا به این سه منظر، تمام آن سال‌ها نام استاد شجریان مامن علاقه‌مندان به هر نوع از موسیقی بود. – دو – چند سال پیش روزگار روی دیگر خود را نشان داد و در کمال ناباوری، آن نماد موسیقی مقبول، به خواننده‌ای سمشش از نبر بدل شد؛ استاد در هیچ دادگاهی محکوم نشد و حتی هیچ مرجع قضائی اتهامی متوجه ایشان نکرد؛ اما پیچید که به او مجوز آلبوم و کنسرت نمی‌دهند، درحالی‌که هیچ مرجع قانونی‌ای چنین ممنوعیتی‌هایی را به شکل رسمی اعلان نکرد، البته چند رسانه همیشه دلواپس در چشم دیدند که فقط دود داشت و اتفاقاً دودش چش می‌دهد را آزد. سه – شاید ایران، یگانه سرزمینی است که به‌سادگی آب‌خوردن، چوب حراج به سرمایه‌های معنوی خود می‌زند؛ برخی همه کار و زندگی‌شان این است که دایره دوستان هر روز تنگتر شود و نخبگان هنری را که با وجود همه سختی‌ها، کنار هم میهنان خود ایستاده‌اند، با هر نوع چسبی که به بیگانگان بچسباند؛ حتی یکی مثل شجریان که بر زبان‌ها زمزمه انداخت: «همراه شو عزیز / تنها نمان به درد / کین درد مشترک/ هرگز جدا جدا، درمان نمی‌شود» همان که خوانده: «میهن ای میهن، تپیده یات تو در تار و پودم… فدای نام تو بود و نبودم… چهار – بزرگان هنر و فرهنگ همیشه دچار یک درد مشترک بوده‌اند: می‌گویند تا دو دهه نخست انقلاب، از بیرون ناسزا می‌شنیدند که ماندن‌شان در ایران مهر تاییدی بر حکومت بوده و هم‌زمان در داخل برخی که در شمار اقلیت بودند؛ اما صدایشان بلندتر از باقی صداها بود، به آنها اتهام می‌زدند که بویی از وطن‌پرستی نبرده‌اند و غرب‌زده‌اند! در دهه حاضر از بیرونی‌ها چندان صدایی در نمی‌آید؛ اما در داخل گویا همان برخی همچنان بزرگان هنر را دوست نمی‌دانند و به هر بهانه دل استادان و دوست‌داران‌شان را به درد می‌آورند؛ موضوع غریبی که مایه افسوس بسیار است، اما هست. پنج –امروز زمزمه‌های بازگشت منادی «مرغ سحر» و وطن شنیده می‌شود؛ کاش باور کنیم دوران گزاره‌هایی مانند ممنوع‌الباری، ممنوع کنسرتی … تاریخ مصرفش به اتمام رسیده است؛ در سایه چنین محدودیت‌هایی فقط شبکه‌های اجتماعی مجازی را برای مردم به جامعه واقعی بدل می‌کنیم؛ امید که با بازگشت استاد، اتمسفر درایت پیرامون سرمایه‌های ملی این سرزمین پدید آید.

گزارش یک جشن

اعلام نامزدهای دهمین جشن منتقدان

«ابد و یک‌روز» در صدر

● شرق: اسامی نامزدهای دریافت تندیس دهمین جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران که بهترین‌های جشنواره سسی‌وچهارم فیلم فجر به انتخاب داوران آکادمی منتقدان را شامل می‌شود، اعلام شد. بنا بر اعلام شورای مرکزی انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران، ۱۰۸ نامزد در ۱۴ رشته از سبوی بیش از صد منتقد و نویسنده سینمایی از میان ۴۶ فیلم ایرانی به‌نمایش‌درآمده در جشنواره سسی‌وچهارم فیلم فجر در تمامی بخش‌های ملی و جهانی انتخاب شدند. در این فهرست که ۲۶ فیلم حضور دارند، «ابد و یک روز» با ۱۴ نامزدی در صدر قرار دارد. «ایستاده در غبار» با ۱۱، «آژدها وارد می‌شود» با ۱۰، «نفس»، «لاتوری» و «بادیگارد» ۹ یا «دختر» با هشت بار نامزدی در رده‌های بعدی قرار گرفته‌اند. هم‌چنین «برادرم خسرو» پنج بار نامزد شده است و «خانه‌ای در خیابان چهل‌ویکم»، «خمش و هیاهو»، «من» و «سایور» چهاربار، «به‌دناآئمن»، «سه‌بار»، «نیمرخ‌ها»، «بارکه»، «وارونگی» و «سینما نیکبخت» دوبار و «مالاریا»، «اللات نمی‌کنیم»، «چهارشنبه»، «بل خواب» و «متولد ۶۵» یک‌بار نامشان در میان نامزدها آمده است.

محمد حقیقت، **وئیز**: هفتادوسومین دوره جشنواره وئیز، روز دوشنبه به نیمه راه رسید؛ اما هنوز هیچ فیلم شاهکار و تکان‌دهنده‌ای دیده نشده است.
باین‌حال در جدول منتقدان ایتالیایی که در ۱۰ نشریه به فیلم‌های مسابقه ستاره می‌دهند، فیلم آمریکایی «لالاند» در صدر جدول قرار دارد و فیلم فرانسوی «فرانز» ساخته بسیاری خوب «فرانسوا اوزون» نیز جای شایسته‌ای در میان فیلم‌ها به دست آورده است.
امسال از ایران هیچ فیلمی در مسابقه پذیرفته نشد با اینکه حدود ۵۰ فیلم به جشنواره پیشنهاد شده بود. در بخش افق‌ها، «مالاریا»، فیلم «پرویز شهبازی»، هنوز به نمایش درنیاآمده است و فیلم «صلب» اولین فیلم داستانی «کیوان کریمی» در بخش هفته منتقدان با استقبال مواجه نشد.

روز گذشته دو فیلم از کارگردان‌های ایرانی دیدیم: فیلم «طبل» را در بخش هفته بین‌المللی منتقدان نشان دادند؛ این فیلم اولین ساخته داستانی کیوان کریمی است که به شکل سیاه و سفید و با زمان ۹۵ دقیقه ساخته شده. مردی اقلیج با دشواری خود را به طبقه چهارم یک ساختمان قدیمی که گویا دفتر وکالت او هم هست، می‌رساند و بسته‌ای به او می‌دهند؛ اما می‌خواهند مأموریتی انجام دهند؛ استیل فیلم بسیار کند، کش‌دار و خسته‌کننده است، شخصیت‌های

اظهار ندامت برخی از بازیگران و چراغ سبز «سرخنگو»

شرق: سرخنگوی وزارت ارشاد در جدیدترین نشست مطبوعاتی خود به مهاجرت برخی از بازیگران ایرانی به خارج از کشور واکنش نشان داد. او با اشاره به پشیمان‌بودن برخی از آن افراد و بازپردن باب بازگشت به مام میهن عنوان کرد: «به‌تازگی زمزمه‌هایی به گوش می‌رسد که کسانی که سراب حضور در فیلم‌های خارجی داشتند و بی‌محای به شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان پیوستند، عزم برگشت دارند که البته من بعید می‌دانم به همین راحتی‌ها بتوانند نسبت به بازگشت خود اقدام کنند. به‌هرصورت آنها از عمل خود پشیمان شده‌اند و با توجه به اینکه در آنجا نتوانسته‌اند به خواسته‌های مادی خود برسند، تمایل به بازگشت به ایران دارند. خوشبختانه صحنه برای نادمان باز است و می‌دانیم که آنها نه‌تنها هیچ منفعتی برای خود به همراه نیاورند؛ بلکه خود را نیز بدنام کردند و شاید این اتفاقات درس عبرتی برای کسانی باشد که قصد مهاجرت به آن سوی مرزها را دارند؛ به‌رحال به‌زودی خبرهایی را می‌شنوید که بسیاری از این خبرها دال بر بازگشت بازیگران مهاجرت‌کرده است.» او همچنین درباره ماجرای ممنوع‌التصویری جهانگیر کوثری و دخترش باران کوثری توضیح داد: «ناشنه ممنوع‌الکاری یا ممنوع‌التصویری آقای جهانگیر کوثری و دخترشان هیچ ارتباطی به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ندارد و تصور می‌کنم مرتبط با سازمان صداوسیما باشد که به طور حتم این‌ها نیز برای خود ضوابطی دارد که باید در حوزه کاری آنها بررسی شود».

معاون پارلمانی و حقوقی وزارت ارشاد در پاسخ به ورود فیلم سینمایی «۵۰ کیلو آلب» به شبکه نمایش خانگی تصریح کرد: «هر فیلمی که مجوز نمایش از شورای اکران دریافت می‌کند و بعد از آن در سینماهای کشور اکران عمومی می‌شود، دلیلی ندارد که در شبکه نمایش خانگی نیز با همان مجوز حضور پیدا کند؛ بنابراین ورود یک فیلم سینمایی به شبکه نمایش خانگی کشور منوط به درخواست سازندگان اثر و دریافت مجوز از مدیریت شبکه نمایش خانگی است که فرایند خاص خود را دارد و اگر شما می‌بینید که چنین فیلمی به شبکه نمایش خانگی راه یافته، باید بررسی کنیم که این نحوه درخواست به چه شکلی بوده است.» آقای سخنگو با اشاره به برخی از شبهات مطرح‌شده درباره پذیرش شرطی از سبوی دادستانی در حوزه برگزاری کنسرت‌ها افزود: «بنده در همین‌جا اعلام می‌کنم که هیچ‌گونه تفاهم‌نامه‌ای میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مقامات قضائی درباره کیفیت برگزاری کنسرت‌ها امضا نشده و من هرگونه خبری مبنی بر این موضوع را تکذیب می‌کنم؛ هرچند تکذیب امضای تفاهم‌نامه میان دادستانی و وزارت ارشاد به معنای

صحنه از فیلم «وئیز» به کارگردانی امیر نادری

جشنواره فیلم «وئیز» در نیمه راه

آنجا آفتاب نمی‌تابد

فیلم مانند مرده‌های متحرک هستند، همه آدم‌ها بی‌احساس هستند و فضای فیلم بسیار خفه است، سازنده می‌کوشد بگوید فیلم سیاسی ساخته؛ اما در مجموع در ارتباطبرقرارکردن با تماشاگران و

جدال‌های «رستاخیز» ادامه دارد

شرق: روابط‌عمومی فیلم سینمایی «رستاخیز» در پی اظهارات اخیر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، بیانیه‌ای منتشر کرد. در بخش‌هایی از این بیانیه آمده است: «پیرو صدور حکم شماره ۱۱۱۴ دادگاه دیوان عدالت اداری در مورد شکایت تهیه‌کننده فیلم رستاخیز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، جناب آقای دکتر علی جنتی در تاریخ ۱۳۹۵/۰۶/۱۳ در حاشیه همایش تبیین دستاوردهای فرهنگی دولت تدبیر و امید در کتابخانه ملی، سخنانی را در این خصوص خطاب به خبرنگاران در محورهای ذیل بیان کردند: «…گاهی برای برخی فیلم‌ها چند اصلاحیه می‌خورد، این دلیلی بر این نیست که اعلام اصلاحیه روی فیلم به‌منزله توقیف و لغو مجوز آن است.»(پاسخ) سازندگان فیلم رستاخیز هیچ‌گاه ادعا نکرده‌اند که فیلم فوق توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توقیف و مجوز آن باطل شده است. آنچه در نامه معاونت سازمان سینمایی به شماره ۱۵۴/۹۴/۶۹/۸ در تاریخ ۱۳۹۴/۰۲/۲۹ قید گردیده، تعلیق و توقف نمایش عمومی فیلم رستاخیز است که تا این تاریخ، که تا این سیری شده است، اصلاحیه مورد ادعای وزیر محترم (تایاندن ناله نور بر سیمای مبارک حضرت ابوالفضل‌العباس (ع) علی‌رغم مکاتبه انجام‌شده با سازمان سینمایی، تاکنون به صورت کتبی و رسمی به تهیه‌کننده فیلم فوق اعلام نشده است؛ در شرایطی که با پایین‌کشیدن این اثر عاشورایی از پرده اکران، همه مجوزهای قانونی اعم از پروانه‌های ساخت و نمایش و مسئولیت‌های حقوقی ناشی از آن را نادیده گرفته، بدیهی است که اعلام اصلاحیه از طریق رسانه‌ها و به‌طور شفافی عاری از بی‌احترامی است و ایضا می‌تواند به فراخور مصلحت از سوی مسئولان، نادیده انگاشته شود. «تنها حوزه علمیه بیش از بیست‌وپنج ایراد به این فیلم (رستاخیز) گرفته بود که ما تا حدودی از آن گذشتیم.» (پاسخ) ایرادهای پنج‌گانه وزیر محترم از سبوی برخی از علما و کارشناسان درخصوص فیلم رستاخیز، نه از سوی سازندگان این فیلم و نه از سوی سازمان سینمایی نادیده انگاشته نشد. ایرادهای فوق پس از موفقیت فیلم مزبور در سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر در سال ۱۳۹۲ مطرح گردید. پس از شرفیابی ریاست سازمان سینمایی و سازندگان فیلم رستاخیز به محضر برخی مراجع عالیقدر عظام، اصلاحات مورد اشاره با حضور دو روحانی عالم و صاحب‌اندیشه در بخش‌های فیلم، اما متأسفانه هنوز انتظار ما این نبود که جریان فیلم «رستاخیز» از بخش تعاملات فرهنگی به جنبه کیفی راه پیدا کند. امیدوارم عوامل فیلم شرط ارشاد را بپذیرند تا در ایام گرامی ماه محرم و صفر شاهد اکران به‌موقع فیلم «رستاخیز» باشیم، ما امیدواریم که ماجرای شکایت گروه سازندگان از فرایند حقوقی مجدداً وارد فرایند فرهنگی شود.

پس از توقیف هدا گابلر در سال ۸۹

این‌بار «اگر…» به حالت تعلیق در آمد

درخشانی چه روی صحنه و چه در مقابل دوربین پشت سر گذاشته است و از همه مهتر اینکه تمام‌وقت، انرژی و انگیزه‌اش را صرف تمرین و پیداکردن نقشیش می‌کند. در نتیجه برای بازی در نقش پیچیده، دشوار و ظریف مری در این نمایش، بازیگری با مشخصات سارا بهرامی را نیاز داشتیم و

خوشبختانه این همکاری شکل گرفت. آخرین نمایش کارگردانی‌شده رهبانی به سال ۹۳ با نمایش «کابوس نامه» بازمی‌گردد. همچنین در سال ۸۹ توقیف هدا گابلر با واکنش و پیگیری بسیاری از هنرمندان مواجه شده بود. در آن روزها بعد از اینکه بازیگران گروه دیدند دستشان به جایی نرسد، در نامه‌ای خطاب به بهزاد

از مسابقه انتخاب شده بود و شب گذشته ساعت ۲۲ در سالن بزرگ دارسنا برای منتقدان و حرفه‌ای‌های سینما برای اولین‌بار به نمایش درآمد؛ جمعیت بسیار محدودی به دیدن آن آمده بودند. داستان فیلم در سال‌های ۱۳۵۰ میلادی در منطقه‌ای کوهستانی می‌گذرد. در اثر کوه بلندی که در حاشیه روستا قرار دارد، آفتاب به آنجا نمی‌تابد و کشاورزان مجبور می‌شوند محل زندگی‌شان را ترک کنند، تنها یک خانواده سه نفری، مرد با همسر و فرزندش در آنجا با سرسختی می‌مانند و پیدر تصمیم می‌گیرد کوه را از میان بردارد.

ایده فیلم جالب است؛ اما سناریو بسیار لاغر و کم‌محتواست و ضعف‌هایی دارد، از سبوی دیگر صحنه‌های طولانی و کش‌دار نیز کمکی نمی‌کند که اثر خوبی ساخته شود. چه حیف که امیر نادری این‌همه انرژی و وقت صرف فیلمی کرده که شانسش برای نمایش عمومی در کشورهای گوناگون نخواهد داشت. بعد از پایان فیلم با دو پخش‌کننده حرفه‌ای و یک منتقد فرانسوی درباره فیلم صحبت می‌کردیم که آنها نیز همین باور را دارند. امیر نادری قبلاً فیلم‌های فوق‌العاده‌ای ساخته بود و از بزرگان سینمای ایران است؛ امیدواریم در کارهای آینده او دیگران برای ساخت فیلم بیشتر مشورت کند؛ او استعداد بسیار خوبی است.

روایات عمومی فیلم سینمایی «رستاخیز» در پی اظهارات اخیر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، بیانیه‌ای منتشر کرد.

وظایف وزارت ارشاد، توضیحات علی جنتی آمده و در ادامه پاسخ آمده: «عوامل این فیلم از ابتدا به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام کردند که در مورد این فیلم تمیزیه تمام مراجع را کسب کرده‌اند، درحالی‌که بعدا مشخص شد این صحبت آنها صحت نداشت و تنها نظر چند نفر اخذ شده بود.» (پاسخ)… آیا کسب نظریه تمام مراجع‌بالقدر در امور جاری و اجماع فقهی در آرای فوق امکان‌پذیر است؟ مگر صدور مجوز در اموری مانند تجارت، صنعت، خدمات و… برعهده دوایر و ستارهای دولتی نیست؟ اگر کسب مجوز و تأیید علما در حوزه‌های دین، تاریخ و دیگر علوم و هزاران حرفه متشوع اقتصادی و فرهنگی برعهده فعالان در این امور باشد؛ پس فلسفه وجودی سازمان‌های دولتی و ایضا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چیست؟ «بیشتر مراجع محترم و علما و برخی شخصیت‌های دینی و مذهبی مانند تجار، صنعت، خدمات و… برعهده دوایر ابوالفضل‌العباس (ع) پوشانده شود که ما هم چندین ماه پیش به عوامل این فیلم اعلام و راهکار هم ارائه دادیم که روی چهره مبارک آن حضرت نور برزند ولی آنها نه‌تنها این کار را نکردند بلکه اقدام به شکایت کردند.» (پاسخ) سازندگان فیلم رستاخیز از دو زاویه به وضعیتی مذهبی مانند تجار، صنعت، خدمات و… برعهده دوایر، بررسی و رسیدگی کارشناسانه به خسارت‌های ناشی از تصمیم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در پایین‌کشیدن فیلم فوق از پرده اکران، دوم: بررسی و رسیدگی کارشناسانه به نحوه اکران مجدد فیلم مزبور و توجه به جوانب شرعی، فنی و هنری و افکار عمومی، ۵۷ درصد از بودجه این فیلم (رستاخیز) با مشارکت کسانی تأمین شده که اصلا دنبال برگشت پولشان نیستند. ۳۵ درصد آنها خیرین کوتبی هستند که خودم یکی از کسانی بودم که بیشترین تلاش را کردم تا آنها را برای اسپانسر برای این فیلم دعوت کنم. ۲۲درصد از هزینه این فیلم توسط خَبری در داخل کشور تأمین شده است. به نظر می‌رسد بیشتر به‌دلیل مسائل مالی موضوع هستند تا معنوی.» (پاسخ) شرکای فیلم رستاخیز گرچه با هدف خدمت به فرهنگ اهل بیت علیه‌السلام به مجوزهای رسمی دولت جمهوری اسلامی، و سینمای ایران اعتماد کرده‌اند لکن عرضه این اثر عاشورایی در جهان و اکران آن در ایران که خاستگاه اصلی شیعیان است خواسته‌تهاست. ادعای مبنی بر اینکه، «شرکای فیلم رستاخیز درخصوص این فیلم ادعای مالی ندارند» و صرفاً حامی با اسپانسر بودند کاملاً عاری از حقیقت است. اگر جز این می‌اندیشند با جلب نظر کتبی و رسمی شرکای فیلم رستاخیز مبنی‌بر صرف‌نظر از سرمایه‌گذاری در فیلم فوق، حداقل بیش از نیمی از تعهدات حقوقی که برعهده تهیه‌کننده فیلم مزبور است مرتفع کنند.

فرهانی، رئیس هیات‌مدیره انجمن بازیگران خانه تئاتر، خواهان احقاق حقوق خود و پیگیری انجمن بازیگران شدند. این نامه پس از نامه وحید رهبانی به خانه تئاتر نامه هیات‌مدیره خانه تئاتر به وزیر ارشاد درباره توقیف نمایش هدا گابلر و برخورد با دست‌اندرکاران آن نوشته شده است. بازیگران نمایش در این نامه نوشتند: «پیرو توقف اجرای «هدا گابلر» در شب پنجم اجرای این نمایش پس از سه ماه تمرین مداوم، بازیگران این نمایش خواهان استیفای حقوق معنوی و مادی خود از طریق رسیدگی و پیگیری آن انجمن محترم هستیم.» اجرای این نمایش به کارگردانی وحید رهبانی که از ۱۵ دی ۸۹ در سالن چهارسو مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه رفته بود، سه‌شنبه‌شب (۲۲ دی) در حالی که تماشاگران آن، بلیت خریده و منتظر ورود به سالن بودند، لغو شد. نمایش‌نامه هدا گابلر پیش‌ازین در بیست‌وهفتمین سالن خاطرنات تئاتر فجر به نمایش درآمده بود. اما این توقیف بنا بر گزارش خبرگزاری فارس صورت گرفت که در گزارشی که روز سه‌شنبه ۲۲ دی (۱۲ ژانویه) به همراه تعدادی عکس منتشر کرد، این نمایش را «ترویج اباحه‌گری، ابتذال و عادی‌سازی چندهوشی، اختلاط زن و مرد و استفاده از نمادهای یک فرقه انحرافی موسوم به بردگی جنسی و فراماسونری و دیگر اقدامات ضد ارزشی» دانست.

زیر آسمان فیروزهای

اعطای نشان «ایسفا» به خسرو سینایی

● **شرق**: هفتمین جشن فیلم کوتاه امشب (۱۶ شهریور) با اعطای نشان «ایسفا» به خسرو سینایی برگزار می‌شود. بنابرگزارش روابط‌عمومی هجدهمین جشن سینمای ایران، هفتمین جشن فیلم کوتاه، از مجموعه برنامه‌های هجدهمین جشن سینمای ایران، با اعطای نشان به خسرو سینایی و معرفی برگزیده‌ها برگزار می‌شود. شایان ذکر است، انجمن فیلم کوتاه ایران (ایسفا) که هفتمین دوره جشن خود را برگزار می‌کند، اولین انجمنی است که در پنج دوره اخیر خود، به شیوه رای اکثریت متخصص، روی آورده است. از ویژگی‌های این جشن، اهدای نشان ایسفا به بزرگان سینمای ایران است. این نشان در اولین دوره برگزاری خود به مرحوم عباس کیارستمی تقدیم شد و در سال‌های بعد چهره‌هایی مانند ناصر تقوایی، رخشان بنی‌اعتماد، کینوش عیاری و بهرام بیضایی این نشان را دریافت کرده‌اند. هفتمین جشن مستقل فیلم کوتاه ایران، ۱۶ شهریور ساعت ۲۰۰۰ در تالار ایوان شمس برگزار می‌شود.

درا نقادان تعطیلی مجموعه مسعودیه؛

گروهی از هنرمندان

به رئیس‌جمهوری نامه نوشتند

● **شرق**: گروهی از اهالی فرهنگ و هنر در نامه‌ای به دکتر حسن روحانی، رئیس‌جمهوری، عنوان کردند: «به نام خداوند جان و خرد، کبر تر اندیشه برنگزد؛ حضور محترم حجت‌الاسلاموالمسلمین، جناب آقای دکتر روحانی، رئیس‌جمهوری منتخب ملت بزرگ ایران؛ در این روزگار که هر دمش آکنده از خبری غم‌بار از رفتن یکی از اهالی فرهنگ و هنر است، تعطیل‌شدن مجموعه تاریخی، فرهنگی و هنری مسعودیه، تنها زخم‌مان را عمیق‌تر می‌کند و اندوهمان را تازه‌تر. انکار این بار باید نه برای هنرمند، بلکه برای یک نهاد فرهنگی و هنری جامه سیاه پوشید.» در ادامه این نامه می‌خوانیم: «مجموعه مسعودیه که چند سال فعالیت خود، به مرور از بنایی فراموش‌شده به مرکزی پررونق تبدیل شد و روزانه بسیاری را از نقاط مختلف تهران، ایران و حتی جهان به خود فرا خواند. عمارت مسعودیه محلی بود که هر ایرانی از هر قشر و طبقه‌ای، می‌توانست بنا به سلیقه‌اش از آن بهره‌ای برد. تئاتر بینید و در کافه آراسته‌اش که به وسیله هنرمندان اداره می‌شد، لختی بیاساید. از فروشگاه‌های کوچک و خوش‌سلیقه که در کار ترویج هنر ایرانی بودند، دیدن کند یا تنها از زیبایی و عظمت بنا لذت ببرد.» اماکن‌سندگان این نامه عبارت‌اند از: فرهاد آئیش، ابراهیم اثباتی، آزاده اخلاقی، هنگامه اخوان، نسیم ادبی، گلن امانی، علی‌اکبر اصراری، بهداد بابایی، بابک برزویه، مهدی پاکدل، فیروزه پرچی، تهمورس پورنظری، سهراب پورنظری، کیخسرو پورنظری، داریوش پیرنیakan، کمال تبریزی، نغمه ثمینی، رؤیا جوادینیا، بهناز جعفری، جمیله دارالشفایی، ایرج رامین‌فر، رامین‌شهاب رضویان، بهاره رهنما، علیرضا رئیسانی، علی زندوکیلی، مونا زندی، ساسام‌الدین سراج، علیرضا شجاع‌نوری، مسعود شعاری، بری صابری، بهنوش طباطبائی، زیدالله طلوعی، مانده طوماسیسی، علی عابدینی، سالار قبیقلی، فرمان فتحعلیان، اردشیر کامکار، ارژنگ کامکار، اردوان کامکار، ارسلان کامکار، بیژن کامکار، هوشنگ کامکار، الهام کردا، بابک کریمی، رضا کایانی، هوشنگ گلמکانی، داود گنج‌اهی، عبدالحسین محتاباد، محمد مرزمانی، مازیار میری و حمیدرضا نوربخش.

مصور سازی و خوانش ادبیات کهن

● **شرق**: ششمین دوره نمایشگاه گروهی مصورسازی ادبیات کهن از سوی کودکان ایران‌زمین با هدف اصلی آشنایی کودکان با ادبیات کهن و نثر و نظم شاعران و نویسندگان کلاسیک ایران و برای تقویت روحیه کودکان و ترویج این فرهنگ میان آنها در بابل برگزار می‌شود. این نمایشگاه‌ها تاکنون در پاریس (فرانسه)، شهرهای بابل و تهران با امید ترویج این حرکت زیبا و نو در سراسر ایران‌زمین برگزار شده است. همچنین در مدت برگزاری این نمایشگاه، علاقه‌مندان می‌توانند با اهدای کتاب‌های خواننده‌خوان و اسباب‌بازی‌هایی که بازی با آنها از سن کودکان‌شان گذشته است، در تجهیز اتاق‌های بازی و بخش‌های مختلف بیمارستان‌های کودکان سهیم باشند.

مدیر دبیرخانه جشنواره بین‌المللی یاس:

مهلت ارسال آثار تمدید نمی‌شود

● **شرق**: مهلت ارسال آثار به جشنواره یاس که پیش‌تر ۱۵ شهریور اعلام شده بود تمدید نمی‌شود. مدیر دبیرخانه جشنواره بین‌المللی یاس در این باره اظهار کرد: «فراخوان بخش ملی جشنواره یاس ۱۵ شهریور به پایان رسید و تمدید هم نخواهد شد.» سیمونیان با اشاره به حجم قابل‌قبول آثار رسیده به بخش ملی جشنواره تاکید کرد: «بخش خصوصی در تولید فیلم‌های ویدئویی حضور گسترده‌ای داشته است.» او در پایان خاطرنشان کرد: «همچنین حجم تولیدات بخش خصوصی در شبکه نمایش خانگی، نسبت به سال گذشته افزایش قابل‌توجهی داشته است و امیدواریم آثار خوبی در این دوره از جشنواره با یکدیگر به رقابت بپردازند.» چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم یاس از تا ۱۳ آبان به دبیری سیدمصطفی اطبعی برگزار می‌شود.